

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Małgorzata Bednarek
SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **D.B.**

oskarżonego o czyn z art. 226 § 1 k.k. i art. 222 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535 § 5 k.p.k.
na posiedzeniu w dniu 26 lipca 2023 r.,
kasacji wniesionej na niekorzyść oskarżonego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu
z dnia 6 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 426/20

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Grudziądzu.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wyrokiem z dnia 6 czerwca 2022 roku, sygn. akt II K 426/20 na podstawie art. 66§1 k.k. i art. 67§1 k.k. postępowanie karne wobec D.B. warunkowo umorzył na okres 1 roku próby, na podstawie art. 67§2 k.k. w zw. z art. 72§1 pkt 5 k.k. nałożył obowiązek powstrzymania się w okresie próby od nadużywania alkoholu.

Od powyższego wyroku nie została wniesiona apelacja.

Kasację na niekorzyść oskarżonego od wyroku Sądu Rejonowego wniosł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego i materialnego, a mianowicie art. 167 k.p.k. w zw. z art. 213 § 1 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k. oraz art. 66 § 1 k.k., polegające na zaniechaniu aktualizacji, pochodzących sprzed 6 miesięcy, danych o karalności oskarżonego, poprzez ponowne ich uzyskanie z Krajowego Rejestru Karnego, co skutkowało - w następstwie niewyjaśnienia istotnych okoliczności, dotyczących tejże karalności - błędnym uznaniem D.B. za osobę niekaraną i w konsekwencji niesłusznym warunkowym umorzeniem prowadzonego wobec niego postępowania, mimo iż w dacie wyrokowania był on prawomocnie skazany za występki z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 5 marca 2020 r. o sygn. akt II K 665/19, a zatem nie została spełniona przewidziana we wskazanym wyżej przepisie prawa materialnego przesłanka braku karalności sprawcy za przestępstwo umyślne.

Skarżący wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Grudziądzu i przekazanie sprawy wskazanemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna, dlatego podlegała rozpoznaniu i uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron, zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Uwzględniając zatem treść powyższego przepisu warunkowe umorzenie postępowania karnego jest możliwe jedynie wobec osoby niekaranej uprzednio za przestępstwo umyślne. W przedmiotowej sprawie wskazany warunek nie został spełniony, bowiem w dacie orzekania przez Sąd Rejonowy w Grudziądzu D.B. był już prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt II K 665/19 za dwa przestępstwa umyślne z art. 288§1 k.k. o charakterze chuligańskim na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem

wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie wraz z obowiązkiem naprawienia szkody, a zatem istniała przeszkoda do zastosowania instytucji określonej w art. 66 § 1 k.k.

Należy w tym zakresie odwołać się do utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego z którego jednoznacznie wynika, że okoliczność czy sąd orzekający dysponował aktualnymi danymi o karalności oskarżonego, a nawet obiektywnie mógł takimi danymi dysponować, dla możliwości zastosowania warunkowego umorzenia postępowania nie ma żadnego znaczenia. Wymóg niekaralności za przestępstwo ma bowiem charakter bezwzględny, a karalność taka wyklucza możliwość orzeczenia o takim umorzeniu (postanowienie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 maja 2016 r., III KK 485/15). W świetle powyższego wskazać należy, że wcześniejsza karalność za przestępstwo umyślne stanowi przeszkodę w zakresie możliwości skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego, co jednoznacznie wynika z art. 66 § 1 k.k. Zaznaczyć także należy, iż procedujący w niniejszej sprawie Sąd nie wykazał się należyłą starannością, nie posiadał bowiem aktualnych danych o karalności oskarżonego, w aktach sprawy znajdowała się jedynie informacja z KRK z dnia 30 kwietnia 2020 roku, tym samym w sprawie zaistniała rażąca obraza prawa w zakresie przepisów prawa karnego materialnego i procesowego wskazanych w kasacji, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Ponownie procedując Sąd meriti winien mieć powyższe uwagi na względzie i prawidłowo zastosować przepisy prawa karnego zarówno procesowego jak też materialnego.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

[PGW]

[as]